

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

XAVIER, CHICO

Itinerar spiritual / Chico Xavier. - București :

Editura Ganesha, 2019

ISBN 978-606-8742-48-9

2

Copyright © 2019

Toate drepturile acestei ediții în limba română aparțin

Editurii Ganesha

Tel. 0722 264 594

e-mail: contact@edituraganesha.ro

site: edituraganesha.ro

Tiparul executat la:

Ganesha Publishing House

Tel: 021-423.20.58, tel/fax: 0372.896.105

e-mail: contact@ganesa.ro, ganesa.ro

CHICO XAVIER

ITINERAR SPIRITUAL

dictată de spiritul

Emmanuel

editura
ganesha
2019

Definirea Căii.....	7
1 Omul în fața vieții	9
2 În planul carnal.....	13
3 Sanctuarul sublim.....	16
4 Pe calea evoluției.....	19
5 În sânul materiei.....	22
6 Perispiritul.....	25
7 În progres	28
8 Pământul.....	31
9 Marea școală.....	34
10 Religie	37
11 Credința religioasă	40
12 Serviciul religios	43
13 Mesajul creștin	46
14 Evanghelie și bucurie	49
15 Evanghelie și individualitate	52
16 Evanghelie și caritate.....	55
17 Evanghelie și muncă.....	58
18 Evanghelie și sectarism.....	61
19 Evanghelie și empatie.....	64

20 Evanghelie și dinamism.....	67
21 Evanghelie și educație	70
22 Spiritismul în zilele noastre.....	73
23 În fața măreției misiunii asumate.....	76
24 Fenomenul spiritist	79
25 Față în față cu viața mentală	82
26 Afinitate	85
27 Mediumnitate.....	88
28 Sintonie	91
29 Dincolo de moarte.....	94
30 Reînnoire	97
31 Dezordine aparentă.....	100
32 Colaborare.....	103
33 Individualism	106
34 Observații	110
35 Printre forțele comune.....	113
36 Dezvoltare fizică	117
37 Experimentare	120
38 Misiunea spiritismului.....	123
39 Față în față cu pământul.....	126
40 În fața infinitului.....	130
Glosar.....	134

de mormânt există înțelepți și ignoranți, oameni dreți și nedreți, inimi în paradis și conștiințe în infernul purgatorului ...

Orice incursiune în necunoscut trebuie să fie ghidată, asistată.

În cucerirea sfințitoare a *lumii de dincolo*, Hristos este ghidul nostru divin...

Nu te îndepărta de El...

Prin intermediul cuvintelor marilor îndrumători, vei urmări sublimale povestiri ce provin din infinit, vei auzi multe voci prietenoase flatându-ți personalitatea, vei afla vești care te vor cufunda în extaz, și totuși, numai cu ajutorul lui Iisus, printr-o viață bine trăită în conformitate cu învățătura Evangheliei, ne putem restructura individualitatea eternă, pentru a realiza sublima ascensiune către Conștiința Universului.

Aceste pagini lipsite de pretenții sunt un apel la unirea forțelor noastre în jurul lui Hristos, Domnul și Stăpânul nostru.

Fără Vestea cea Bună, doctrina noastră consolatoare ar fi, probabil, un minunat câmp de studii și întrebări, de discuții și experiențe, de ședințe și întruniri, de laude și stupefacții, dar fericirea nu este rodul deducțiilor și al demonstrațiilor.

Să urmărim să învățăm deci, împreună cu celestul nostru Binefăcător, lecția spiritului sublim, a inimii deschise către adevărata fraternitate, a mâinilor harnice în practica binelui, iar Evanghelia ne va învăța să găsim în spiritism drumul iubirii și al luminii care conduce la fericirea nepieritoare.

Emmanuel

Pedro Leopoldo, 10 iunie 1952

1

OMUL ÎN FAȚA VIEȚII

La apusul civilizației, în timp ce se îndreaptă către zorii unui nou mileniu, omul cu mintea maturizată depășește granițele inteligenței obișnuite și se trezește, punându-și întrebări care îi ard inima.

Cine suntem?

De unde venim?

Care este destinul nostru?

La marginea drumului pe care merge apar cioburile sumbre ale idolilor mincinoși pe care i-a adorat. În timp ce oboseala îi doboară sufletul bolnav, speranța unei vieți superioare îl agită interior ca niște tăciuni aprinși de ideal sub un strat gros de cenușă a deziluziei.

El face apel la înțelepciune și examinează microcosmosul în care visează.

Recunoaște îngustimea cercului în care respiră.

Observă infimele dimensiuni ale căminului cosmic în care se dezvoltă.

Descoperă că Soarele, pivotul fragilei sale reședințe planetare, este de 1.300.000 de ori mai mare decât aceasta.

Află că Luna, insignifiantul satelit al domiciliului său, se află la o distanță de 380.000 de kilometri de lumea care îi servește drept leagăn.

Cât despre planetele vecine, ele evoluează foarte departe, în imensitatea spațiului.

Printre ele se distinge Marte, la aproximativ 56.000 de kilometri depărtare atunci când se află la cea mai mică distanță față de Pământ.

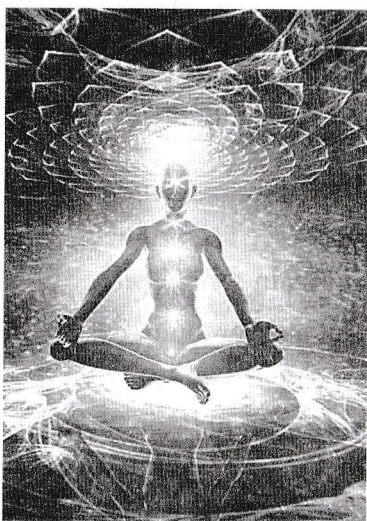
Continuându-și cercetările dincolo de Soarele nostru, el descoperă alte centre de viață.

Sirius îl copleșește prin grandoearea lui.

Polux, impozanta constelație a Gemenilor, îl eclipsează prin maiestuozenitatea sa.

Capella este de 5.800 de ori mai mare, iar Antares prezintă un volum superior acesteia.

Cât despre Canopus, el are o luminozitate de 80 de ori mai mare decât cea a Soarelui.

Uluit, își dă seama că vidul nu există, că viața constituie atât patrimoniul unei picături de apă, cât și esența sistemelor siderale incommensurabile. Impresionat de splendoarea Universului, omul care întreprinde laborioasa sarcină a descoperirii de sine se întoarce atunci către pământul de care este legat printr-o atracție magnetică și îi cere iubirii să răspundă suveranității

cosmice cu aceeași măreție. Însă în mediul în care el trăiește, iubirea este ca un miracol aflat într-o delicată înflorire.

Limitat la uniunea consangvină restrânsă, la care se adaptează, sau servind anumite interese trecătoare, cărora li se asociază provizoriu, el este hărțuit de neliniștea geloziei, a invidiei, a egoismului, a durerii. El nu știe să dea fără să primească și să servească fără să se plângă. Arătându-se prea exigent față de ceilalți, el primește întotdeauna de la aceștia manifestările repetate ale neînțelegerii și discordiei, cu rare posibilități de a ajuta și de a se ajuta pe sine însuși.

Contemplând maiestuozenitatea divină în Ceruri, recunoaște în el sărăcia infinită a Pământului.

Creierul lui este inflammat de glorie, iar inima îi este invadată de umbră.

Se laudă că vede spectacolele grandioase ale Cerurilor și suferă de mizerie aici, pe Pământ.

I-ar plăcea să le împărtășească celorlalți tot ce a înțeles și simțit contemplând viața nelimitată, dar nu găsește pe nimeni care să-l înțeleagă.

Observă că pe Pământ, iubirea seamănă mai mult cu bucuria unor oaze izolate.

Datorită legăturilor care îl rețin în strâmta familie a lumii, omul care se trezește la măreția Creației rățăcește pe Pământ ca un călător neînțeles și neadaptat, un pelerin fără cămin și fără patrie, ca un infim fir de praf evoluând în sferile cerești.

În acest om, totuși, acustica sufletului se amplifică și, deși suferințele îl copleșesc, el este cel pe care inteligențele superioare clădesc fundamentele spirituale ale umanității noastre.

2

ÎN PLANUL CARNAL

Izolată în cochilia miraculoasă a trupului, spiritul este restrâns în percepțiile sale la limitele care îi sunt necesare.

În ochii lui, sfera senzorială este o închisoare sufocantă.

Vederea, auzul, pipăitul suferă enorme restricții.

Creierul fizic este o cămăruță întunecoasă care îi dă ocazia să recapituleze și să reînvețe.

Cunoștințele dobândite și obiceiurile înrădăcinate de-a lungul secolelor zac în el sub forma unor intuiții și tendințe.

Forțe neexplorate și resurse infinite dorm în el așteptând pârghia voinței pentru a se manifesta și pentru a se îndrepta către supraconștiință.

În templul miraculos al cărnii, în care celulele sunt cărămizi vii ce servesc la construcția formei, sufletul nostru este închis provizoriu într-o uitare temporară, dar nu absolută, căci el este deținătorul unui vast patrimoniu de experiențe. El este torturat de dorința nedefinită de a se întoarce la spiritualitatea superioară, în timp ce rățăcește prin lumea cea opacă în dizarmonii bizare și repetate.

Totuși, în interiorul acestei „rețele” a simțurilor fiziologice, spiritului i se oferă oportunități glorioase de a lucra pentru depășirea de sine.